

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Győrött, 2018. szeptember 13. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta és 2018. szeptember 19. napján kihirdette a következő

í t é l e t e t:

A kábítószer-kereskedelem büntette miatt I.rendű vádlott neve és társai ellen indult büntetőügyben a Veszprémi Törvényszék 2018. február 23. napján kihirdetett 12.Fk.673/2017/41. számú ítéletét *megváltoztatja:*

V.r. vádlott cselekménye kábítószer birtoklása vétségének is minősül (Btk. 178.§ (6) bekezdés), a vele szemben alkalmazott joghátrányokat halmazati büntetésként tekinti kiszabottnak, megállapítja, hogy fk.IX.r. vádlott pártfogó felügyelet alatt áll.

VI.r. vádlott vonatkozásában mellőzi a vagyonekbevezetést kimondó rendelkezést, a vagyonekbevezetés összege helyesen I.r. esetében 1.084.500 (egymillió-nyolcvannégyezer-ötszáz) Ft, míg

II.r. vádlott vonatkozásában 136.750 (százharminchatezer-hétszázötven) Ft.

A vagyonekbevezetés és a vádlottakat terhelő büntügyi költség biztosításának visszatartására vonatkozó rendelkezést - ezen rendelkezés változatlanul hagyása mellett - kiegészíti azzal, hogy a Veszprémi Törvényszék Gazdasági Hivatali értéket kezelőjének a 10048005-01483192-21000005 bírói letétszámlára átutalt és kezelt I.r. vádlottól lefoglalt 30.070 (harmincezer-hetven) Ft készpénz, II.r. vádlottól lefoglalt 168.000 (százhatvannyolcezer) Ft készpénz, V.r. vádlottól lefoglalt 806.000 (nyolcszázhatzezer) Ft készpénz és IV.r. vádlottól lefoglalt 30 (harminc) euró készpénz, továbbá I.r. vádlottól lefoglalt és a Veszprémi Törvényszék Gazdasági Hivatalánál Bj.I.245/2017. számon nyilvántartott 1. sorszám alatt kezelt 1 db sporttáska, 2. sorszám alatt kezelt 1 db trikó, 6. sorszám alatt kezelt 1 db Samsung GT-E 1200 típusú telefon, 7. sorszám alatt kezelt 1 db telefon Samsung S5 + akku + SIM bűnjelke lefoglalását megszünteti és a vádlottaknak kiadni rendeli.

Egyebekben helybenhagyja azzal, hogy IV.r. vádlott 2016. május 5. napjától, V.r. vádlott 2016. május 5. napjáig volt őrizetben, fk.IX.r. vádlott születési ideje: 1998. november 26., anyja neve:

A kiszabott szabadságvesztésekbe beszámítja I.r., II.r., III.r., V.r., VI.r., VII.r. és VIII.r. vádlottak által az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt.

A másodfokú eljárás során 70.000 (hetvenezer) Ft büntügyi költség merült fel, melyből Fk.IX.r. vádlott 30.000 (harmincezer) Ft-ot, XI.r. vádlott 40.000 (negyvenezer) Ft-ot köteles megfizetni.

I n d o k o l á s

A Veszprémi Törvényszék a 2018. február 23. napján kihirdetett 12.Fk.673/2017/41. számú ítéletében tizenhárom vádlott büntetőjogi felelősségéről döntött. Az ítélet X.r., XII.r., XIII.r. vádlottak tekintetében jogerőre emelkedett, így az ő vonatkozásukban nem került sor másodfokú felülbírálatra.

A törvényszék a fent írt ítéletében bűnösnek mondta ki:

I.r. vádlottat társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntetében (Btk. 176.§ (1), (3) bekezdés), ezért 7 év 8 hónap fegyházbüntetésre és 10 év közügyektől eltiltásra ítélte, megállapította, hogy a szabadságvesztés-büntetésből annak kétharmad része letöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A szabadságvesztésbe beszámítani rendelte az I.r. vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt;

II.r. vádlottat társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntetében (Btk. 176.§ (1), (2) bekezdés a./ pont), ezért 5 év 3 hónap börtönbüntetésre és 7 év közügyektől eltiltásra ítélte. Megállapította, hogy a szabadságvesztés-büntetésből annak kétharmad része letöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra, illetőleg beszámítást alkalmazott az előzetes fogvatartásban, illetőleg a házi őrizetben töltött idő tekintetében;

III.r. vádlottat társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntetében (Btk. 176.§ (1) bekezdés), ezért 3 év 8 hónap börtönbüntetésre és 5 év közügyektől eltiltásra ítélte. Megállapította, hogy a szabadságvesztés-büntetésből annak kétharmad része kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A szabadságvesztés büntetés tartamába beszámította a terhelt által előzetes fogvatartásban töltött időt;

IV.r. vádlottat társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntetében (Btk. 176.§ (1), (2) bekezdés a./ pont), ezért 7 év 5 hónap fegyházbüntetésre és 10 év közügyektől eltiltásra ítélte. Megállapította, hogy a szabadságvesztés-büntetésből annak kétharmad része kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra, valamint beszámítást alkalmazott az előzetes fogvatartás vonatkozásában, továbbá a Veszprémi Járásbíróság 2015. február 24. napján kelt és jogerőre emelkedett 13.B.49/2015/8. számú határozatával kiszabott 6 hónap, végrehajtásában 1 évi próbaidőre felfüggesztett fogházbüntetés utólagos végrehajtását is elrendelte;

V.r. vádlottat bűnösnek mondta ki társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntetében (Btk. 176.§ (1), (2) bekezdés a./ pont), ezért 5 év 6 hónap börtönbüntetésre és 200.000 Ft (100 napi tétel, egy napi tétel összege 2.000 Ft) pénzbüntetésre, valamint 7 év közügyektől eltiltásra ítélte. Rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetén annak fogházban végrehajtandó szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról. Megállapította, hogy a szabadságvesztés-büntetésből legkorábban annak kétharmad része letöltése utáni napon bocsátható feltételes szabadságra. Beszámította az V.r. vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt;

VI.r. vádlottat társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntetében (Btk.176.§ (1), (2) bekezdés a./ pont), ezért 5 év 3 hónap börtönbüntetésre és 7 év közügyektől eltiltás mellékbüntetésre ítélte. Megállapította, hogy a szabadságvesztés-büntetésből legkorábban annak kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra;

VII.r. vádlottat társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntetében (Btk. 176.§ (1), (2) bekezdés a./ pont), ezért 5 év 3 hónap börtönbüntetésre és 500.000 Ft (100 napi tétel, egy napi tétel összege 5.000 Ft) pénzbüntetésre, valamint 7 év közügyektől eltiltás mellékbüntetésre ítélte.

Rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetén annak fogházban végrehajtandó szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról. Megállapította, hogy a szabadságvesztés-büntetésből legkorábban annak kétharmad része kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra;

VIII.r. vádlottat bűnsegédként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntetében (Btk. 176.§ (1), (3) bekezdés), ezért 3 év 10 hónap börtönbüntetésre és 5 év közügyektől eltiltásra ítélte. Megállapította, hogy a szabadságvesztés-büntetésből legkorábban annak kétharmad része kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra, továbbá beszámította az előzetes fogvatartásban töltött időt;

Fk. IX.r. vádlottat kábítószer birtoklásának vétségében (Btk. 178.§ (6) bekezdés), ezért 2 évre próbára bocsátotta.

A törvényszék a Veszprémi Járásbíróság 7.B.1137/2013/21. számú határozatában vádlott vonatkozásában a próbára bocsátást kimondó rendelkezést hatályon kívül helyezte és a vele szemben alkalmazott próbára bocsátást megszüntette, XI.r. vádlottat bűnösnek mondta ki kábítószer birtoklásának vétségében (Btk. 178.§ (6) bekezdés), ezért őt - a próbára bocsátással érintett 1 rb társtettesként elkövetett lopás vétsége (Btk. 370.§ (1) és (2) bekezdés bb./ pont) miatt is - halmazati büntetésül 250 óra közérdekű munkára ítélte, amelyet közepesen nehéz fizikai munkában kell végrehajtani. A törvényszék figyelmeztette a XI.r. vádlottat a mulasztás következményére.

Az első fokú bíróság az I.r. vádlottal szemben 1.044.500 Ft, a II.r. vádlottal szemben 304.750 Ft, a III.r. vádlottal szemben 160.000 Ft, a IV.r. vádlottal szemben 150.000 Ft, az V.r. vádlottal szemben 450.500 Ft, a VI.r. vádlottal szemben 30.000 Ft, a VII.r. vádlottal szemben 240.000 Ft összegben vagyoneklobzást rendelt el.

A bíróság határozott az I.r., II.r., IV.r. V.r. vádlottaktól lefoglalt készpénz, valamint a lefoglalt egyéb bűnjelek jogi sorsáról.

A törvényszék kötelezte a vádlottakat külön-külön az eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

A döntés ellen az első fokon eljáró ügyész - három nap gondolkodási időt követően - III.r. és VI.r. vádlottak terhére, a kiszabott szabadságvesztés mellett pénzbüntetés kiszabása végett fellebbezést jelentett be, fk. IX.r. vádlott vonatkozásában jogorvoslati nyilatkozata kiterjedt arra, hogy a másodfokú bíróság állapítsa meg, hogy a IX.r. vádlott a próbára bocsátás ideje alatt pártfogó felügyelet alatt áll. Egyebekben tudomásul vette az első fokú bíróság ítéletét.

Az első fokú ítélet ellen a határozat kihirdetését követően az I.r. vádlott az irány megjelölése nélkül, védője enyhítésért, a II.r. vádlott az irány megjelölése nélkül, jelen lévő védője enyhítésért, a III.r. vádlott az irány megjelölése nélkül, védője enyhítésért, a IV.r. vádlott elsődlegesen felmentésért, másodlagosan enyhítésért, védője elsődlegesen részbeni felmentésért, másodlagosan enyhítésért, az V.r. vádlott és védője enyhítésért, illetve a minősítés megváltoztatása érdekében, a VI.r. vádlott az irány megjelölése nélkül, védője eltérő minősítés megállapítása céljából, valamint enyhítésért, VII.r. vádlott az irány megjelölése nélkül, a védő enyhítésért, három nap gondolkodási időn belül a VIII.r. vádlott és védője enyhítés, a szabadságvesztés végrehajtásának próbaidőre történő felfüggesztése, a XI.r. vádlott védője pedig enyhítés végett jelentettek be fellebbezést. A IX.r. vádlott és védője tudomásul vették az ítéletet.

A Győri Fellebbviteli Főügyészség BF.375/2017/3-I. számú átiratában az ügyészi fellebbezést módosított formában tartotta fenn. Kifejtette, hogy a törvényszék a bizonyítási eljárást teljes körben és szabályosan lefolytatta, a bizonyítékokat helyesen értékelte, az indokolási kötelezettségének eleget tett. Álláspontja szerint a bünszövetség a vádlottak közötti kapcsolatrendszer tekintve fennállt. A tényállás tekintetében kisebb pontatlanságra hívta fel a figyelmet. A terheltek bűnösségére levont következtetéssel és az általuk elkövetett bűncselekmények minősítésével V.r. vádlott kivételével egyetértett, mivel az ő esetében - véleménye szerint - a 2017. május 31-i fogyasztása tekintetében már nem áll fenn az egyidejű elkövetés a korábbi terhére rótt bűncselekmény elkövetési idejéhez mérten, ugyanis a két cselekmény között több mint egy év eltelt, ezért indítványozta az V.r. vádlott kábítószer birtoklásának vétségében is bűnösnek történő kimondását. Rámutatott, hogy a vádlottakkal szemben a középértéket el nem érő büntetések méltányosak, annak ellenére, hogy a kábítószerrel kapcsolatos bűncselekmények elszaporodottak. A büntetéskiszabási körülmények tekintetében kifejtette, hogy az I.r. vádlott vonatkozásában a bünszövetségben történő elkövetés súlyosító körülmény, a IX.r. vádlottnál pedig a büntetlen előélet nem enyhítő körülmény. Véleménye szerint a III.r. és VI.r. vádlottak anyagi, vagyoni viszonyai megalapozzák, hogy a bíróság pénzbüntetést alkalmazzon velük szemben. A vagyoneklobzást illetően az I.r. és II.r. vádlott esetében az első fokú bíróság által megállapított összeget kifogásolta, míg a VI.r. vádlottal szemben ezen intézkedés alkalmazásával a tényállásban rögzítettek alapján nem értett egyet.

Összességében indítványozta, hogy a másodfokú bíróság az első fokú bíróság ítéletét akként változtassa meg, hogy V.r. vádlottat mondja ki bűnösnek 1 rb, a Btk. 178.§ (6) bekezdésében meghatározott kábítószer birtoklásának vétségében is, és állapítsa meg, hogy a vele szemben első fokon kiszabott büntetés halmazati büntetés. III.r. és VI.r. vádlottat pénzbüntetésre is ítélje. Állapítsa meg továbbá az ítéletábra, hogy fk. IX.r. vádlott a próbára bocsátás ideje alatt pártfogó felügyelet hatálya alatt áll. IV.r. és V.r. vádlottak kapcsán az őrizetbe vételük időpontját, valamint a vagyoneklobzás és a bűnügyi költség biztosítására visszatartott készpénz és tárgyak lefoglalásáról szóló rendelkezést korigálja. Ezen túlmenően állapítsa meg a vagyoneklobzások helyes összegét mely az I.r. vádlottnál 1.084.500 Ft, míg a II.r. vádlott esetében 136.750 Ft, VI.r. vádlott vonatkozásában pedig mellőzze ezt a rendelkezést. Egyebekben helybenhagyási indítványt tett az elírások pontosítása, a jogi indokolás és a büntetéskiszabási körülmények kiegészítését követően.

A másodfokú eljárásban a védők illetve a terheltek az alábbi fellebbezés indokolásokat terjesztették elő.

I.r. vádlott védőjének álláspontja szerint az első fokú ítélet 3/a., 3/b., 3/c. és 3/d. pontjaiban megállapított tényállásokat illetően megalapozatlan, mert a bíróság a megállapított tényekből további tényekre helytelenül következtetett.

A védő a részleges megalapozatlanságot többek között abban látta fennforogni, hogy az elsőfokú bíróság a 3/a., a 3/b., és a 3/d., tényállási pontok vonatkozásában a hasis és a marihuána totál THC tartalmának megállapításakor a BSZKI által kiadott táblázat alapján állapította meg a kábítószer hatóanyag tartalmát annak ellenére, hogy a Kutatóintézet által kibocsátott „segédlet” lábjegyzete szerint ezek csak becsült értékek. Ennek azért tulajdonított jelentőséget, mert a bíróság által megállapított tényállásban rögzített kábítószer hatóanyag alig haladja meg a jelentős mennyiség alsó határát, valamint a rendelkezésre álló adatok szerint az adott növényi származék olyan rossz minőségű volt, hogy a 3/a., 3/b. és 3/d tényállásokban a bíróság által megállapított totál THC tartalom nem róható védenre terhére.

Véleménye szerint sérti az in dubio pro reo elvét az, hogy a 3/c. tényállás tekintetében a bíróság az V.r. vádlottól megszerzett 80,5 gramm marihuána totál THC tartalmát a lefoglalt kábítószer megvizsgáló szakértő véleménye alapján állapította meg figyelmen kívül hagyva a vásárlások között

eltelt időt. Álláspontja szerint minden alapot nélkülöz az a megállapítás, hogy a korábban vásárolt és a lefoglalt kábítószernek is azonos a totál THC tartalma. Kifejtette, hogy 30,5 gramm marihuána esetében a kábítószer hatóanyag tartalmának megállapítása során a BSZKI táblázatot kell alkalmazni, a minimális 0,2 % figyelembe vételével.

A jogi minősítés körében rámutatott arra, hogy álláspontja szerint védenca által fogyasztott kábítószer mennyisége nem vehető figyelembe a kábítószer kereskedelemmel érintett kábítószer hatóanyagának mértékénél. Erre tekintettel indítványozta, hogy a másodfokú bíróság tárgyalás keretében tisztázza az I.r. vádlott kábítószer fogyasztási szokásait, beleértve, hogy tanú lől vásárolt marihuánából mekkora mennyiséget szánt volna saját fogyasztásra.

Hivatkozott arra, hogy álláspontja szerint I.r. vádlott önálló tette a bűncselekménynek, mivel a a bíróság által megállapított társtetteséghez az kellett volna hogy az elkövetők a beszerzéstől kezdve az értékesítésig fejtenek ki részben vagy egészben közös magatartást. Ilyenre azonban nem merült fel kétséget kizáró bizonyíték, sőt a bíróság úgy foglalt állást, hogy mindenki a saját értékesítési vonalát építette ki.

Kifogásolta, a vagyonekobbzás tekintetében - a helytelen jogszabályi hivatkozáson túl -, hogy a bíróság nem indokolta meg, hogy annak mértékét mi alapján állapította, mivel az ő számítása szerint a helyes összeg 884.500 forint.

Kifejtette, hogy többek között védenca büntetlen előéletére, fiatal felnőtt korára, a kereskedői magatartással érintett kábítószer mennyiségére, tényfeltáró, más büntetőeljárás felderítését is segítő vallomására, az eljárás elhúzódására, a fogvatartás alatt tanúsított magatartására, a belső arányosságra, a társas elkövetés hiányára, az elsőfokú bíróság által alkalmazott joghátrányt oly mértékben enyhítse enyhébb végrehajtási fokozat kimondásával, hogy a reintegrációs őrizet alkalmazható legyen vele szemben.

II.r. vádlott védője az elsőfokú bíróság mérlegeléssel megállapított tényállását nem vitatva fellebbezésének indokolásában a jogi minősítés megváltoztatását és a kiszabott büntetés enyhítését indítványozta. A bünszövetségről szóló IV. Büntető Elvi Döntésben meghatározott feltételek részletes elemzését követően arra az álláspontra helyezkedett, hogy a bünszövetségben történő elkövetés védenca vonatkozásában nem állapítható meg, akinek a cselekménye erre tekintettel a Btk.176.§(1).bekezdésébe ütközik. Ez önmagában is a büntetés enyhítését indokolná, amelyet ettől függetlenül számos enyhítő körülmény támaszt alá, így többek között védenca büntetlen előélete, a fiatal felnőtt kora, az értékesített kábítószer mennyisége, melynek hatóanyag tartalma a csekély mennyiség felső határát nem érte el, tényfeltáró beismerő vallomása. Rámutatott arra, hogy I.r. és II.r. büntetése között álláspontja szerint aránytalanság figyelhető meg, amely védenca büntetésének enyhítő szakasz alkalmazásával történő enyhítésével küszöbölhető ki.

V.r. és XI.r vádlottak védője a bíróság által megállapított tényállást nem vitatta.

V.r. vádlott vonatkozásában rámutatott arra, hogy a bünszövetség álláspontja szerint nem állapítható meg sem V.r-VI.r. vádlott egymás közötti, sem az V.r.-VI.r. vádlottak I.r. vádlottal fennálló viszonyában, mint ahogy ezt az elsőfokú bíróság kimondta. Részletesen megindokolta, hogy az ítéleti tényállásban V.r. vádlott tekintetében rögzített tényállás miért nem meríti ki a bünszövetség törvényben megkívánt feltételeit. Rámutatott arra, hogy védenca magatartása nem érte el azt a szervezetségi szintet, amely túlmutat, a cselekmény társtettesként történő elkövetésén és alapul szolgálhatna a súlyosabb minősítés megállapításának. Véleménye szerint V.r. vádlott büntetőjogi felelőssége kizárólag a kábítószer kereskedelem alapesetében állapítható meg. Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság nem vette figyelembe az értékelt enyhítő körülményeken túl azt, hogy V.r. vádlott hatékonyan közreműködött a jelen ügy tárgyát képező és egyéb bűncselekmények elkövetési körülményeinek tisztázásában, rendezett családi körülményei vannak és szakított korábbi

környezetével. Mindezek alapján, a megváltozott minősítésre is tekintettel, a Btk. 82.§-ában foglalt rendelkezés alkalmazásával kérte enyhébb büntetés kiszabását.

XI.r. vádlott vonatkozásában a védő az első fokú bíróság által alkalmazott büntetés nemével nem értett egyet. Véleménye szerint az első fokú bíróság a szankció megválasztásánál nem volt kellően figyelemmel arra, hogy védenca Németországban dolgozik, a közérdekű munka elvégzése céljából nagy valószínűséggel fizetés nélküli szabadságot kellene kivennie, amit a munkáltatója nem tolerálna, esetlegesen megszüntetné a munkaviszonyát is. Olyan szankció kiszabását kérte, amely nem jár a büntetés célján túlmutató hátránnyal.

VI.r. vádlott védője fellebbezésének írásbeli indokolásában az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás elfogadása mellett - a személyi rész pontosítását követően - eltérő minősítés megállapítását és enyhébb büntetés kiszabását indítványozta. Rámutatott arra, hogy VI.r. vádlott előzetes letartóztatását elrendelő végzése elleni fellebbezéséhez csatolta azokat az okiratokat, amelyek alátámasztják azt - az elsőfokú ítélet megállapításával szemben - hogy védenca gépi forgácsoló szakképzettséggel rendelkezik, 2017. szeptemberében beiratkozott a ... Szakközépiskolája és Kollégiuma kettő éves kishajóépítő-karbantartó képzésére, melyből egy félévet sikeresen elvégzett. Álláspontja szerint a Veszprémi Törvényszék tévedett a védenca terhére megállapított bűncselekmény jogi minősítésének meghatározásakor mivel a bünszövetség mint minősítő körülmény nem állapítható meg, a Btk.176.§ (1).bekezdésébe ütköző és eszerint minősülő kábítószer kereskedelem büntette valósult meg. Részletesen foglalkozott védencének V.r. vádlotthoz, valamint I.r. vádlotthoz fűződő kapcsolatával, a közöttük lefolytatott kábítószer ügyletekkel, mely értékelést követően arra a megállapításra jutott, hogy a vádlottak között lévő kapcsolat csupán társtettesként értékelhető, nem éri el a bünszövetség megállapításához szükséges szervezettséget.

Rámutatott arra, hogy az általa helyesnek vélt minősítés mellett a büntetés enyhítése indokolt. Abban az esetben, ha az ítélet tábla fenti okfejtését nem osztaná, védenca rendkívül kedvező személyi körülményeire, továbbá a jelentős számú enyhítő körülményre figyelemmel a Btk.82.§ (1)és (2) bekezdésének alkalmazásával enyhébb büntetés kiszabását indítványozta.

VII.r. vádlott védőjének a tényállás pontosítására, a jogi minősítés megváltoztatására és a kiszabott büntetés enyhítésére irányult a fellebbezése. A marihuána értékesítése körében a Veszprémi Törvényszék által megállapított tényállást(3./d.) nem vitatta, a hasis értékesítése vonatkozásában azonban a 3/a.) tényállási pont megállapításait részben megalapozatlannak ítélte.

Álláspontja szerint abban a körben, hogy az I.r. vádlott által a III.r. vádlottól megvásárolt 100 gramm hasis VII.r. vádlottól származik csak közvetett bizonyíték, nevezetesen I.r. vádlott vallomása állt rendelkezésre, akinek A.A. mutatta be VII.r. vádlottat, mint a kábítószer beszerzési forrását. Az I.r. és VII.r. vádlott között lebonyolított hívások adatainak elemzéséből pedig csupán az állapítható meg, hogy közöttük rendszeres kapcsolat állt fenn, azonban ez a hasis megvásárlását követő időszakra esik. Nyilvánvaló tehát, hogy a bíróság által e vonatkozásban megállapított tényállás felderítetlen maradt, valamint tényről tényre is helytelenül következtetett ugyanis önmagában a rendszeres kapcsolatfelvétel nem igazolja a rendszeres kábítószer vásárlás tényét.

Rámutatott továbbá arra, hogy tényként megállapítható, hogy 2015. szeptember 28. napján I.r.vádlott 10.000-forintot utalt át VII.r. vádlott bankszámlájára, azonban az, hogy ez kábítószer ellenértéke lett volna pusztán feltételezés, erre vonatkozóan kétséget kizáró bizonyíték nem állt az elsőfokú bíróság rendelkezésére, e tekintetben is tényről tényre helytelenül következtetett.

Az általa részletesen kifejtettek alapján a másodfokú bíróságtól eltérő tényállás megállapítását kérte mely szerint nem állapítható meg, hogy a III.r. vádlott kitől szerezte be az I.r. vádlottnak átadott

hasist, továbbá a 10.000 Ft pénzáttalás körében a tényállás helyesbítését, miszerint az eljárás adatai alapján nem állapítható meg, hogy miért került sor a pénz áttalására.

A VII.r. vádlott védője vitatta továbbá a bünszövetség megállapíthatóságát. Rámutatott arra, hogy az ítélet tényállása I.r. és VII.r. vádlottak között olyan jellegű szervezetséget nem rögzít, amely a bünszövetségben történő elkövetést megalapozná. A vádlottak között feltárt kapcsolat álláspontja szerint nem haladta meg a kábítószer forgalomba hozatalához, átadás-átvételéhez mindenképpen szükséges szervezetséget, amely a bűncselekmény alapesetének elkövetéséhez is szükséges.

Véleménye szerint az elsőfokú bíróság tényállása nem tartalmaz olyan elemet, amely alapján megállapítható lenne, hogy VII.r. vádlott tisztában volt azzal, a tudata átfogta volna azt, hogy I.r. vádlott kábítószerrel kereskedik és tőle ezért vásárol. Álláspontja szerint a bünszövetségnek a Btk. 459.§ (1) bekezdésében meghatározott és annak magyarázatával foglalkozó IV. számú Büntető Elvi Döntésben kifejtett feltételei nem valósultak meg, ezért a minősítés megváltoztatását, védeence bűnösségének megállapítását a Btk. 176.§ (1) bekezdésében meghatározott és eszerint minősülő kábítószer kereskedelem büntetében kérte. Erre továbbá a nagyszámú enyhítő körülményre, a belső arányosságra is figyelemmel indítványozta a Btk. 82.§ (1) és (2) bekezdéseire tekintettel enyhébb büntetés kiszabását.

IV.r. vádlott védője védekezésük alátámasztására indítványozta tárgyalás tartása keretében **B.B.** és **C.C.** kihallgatását.

A vádlottak közül *II.r. vádlott* írásbeli beadványában továbbra is elismerte a terhére megállapított bűncselekmény elkövetését, vitatta azonban a bünszövetség megállapítását.

III.r. vádlott részletesen kifejtette, hogy milyen személyi, családi körülmények vezettek oda, hogy elkövette a terhére megállapított bűncselekményt, melyet megbánt, már elkerüli a kábítószer, dolgozik, gyermekei eltartásáról akar gondoskodni, mielőbb szeretne visszailleszkedni a társadalomba.

IV.r. vádlott tagadta a bűncselekmény elkövetését. Szavahihetőségének alátámasztására többek között a védője által indítványozott tanúk meghallgatását is kérte. Indítványozta az ítélet hatályon kívül helyezését és az eljárás megismétlését.

Az ítélet tábla **nyilvános ülésén** a *fellebbviteli főügyészség* változatlan formában fenntartotta az átiratban foglaltakat. Rámutatott arra, hogy az elsőfokú bíróság logikai hiba nélkül végezte el a mérlegelő tevékenységét, jogi indokolása is megfelelő, valamint - a védelem álláspontjával szemben - a bünszövetség megállapítása mellett is szakszerű érveket sorakoztatott fel. Előadta továbbá, hogy a vádlottak tekintetében a középértékre figyelemmel -mely feltüntetésével kiegészítendő az indokolás - nem lát lehetőséget a büntetés enyhítésére, azok véleménye szerint kifejezetten méltányosak.

Az *I.r. vádlott védője* fenntartotta mindenben az írásban benyújtott fellebbezését. Az abban foglaltakra figyelemmel kifejtette, hogy azért tartotta volna indokoltnak védeence kábítószer fogyasztási szokásainak feltárását, mert akkor amikor a bíróság által megállapított tényállásban a kábítószer hatóanyag tartalmaként a jelentős mennyiség alsó határát alig meghaladó totál THC tartalom kerül megállapításra, jelentősége van annak, hogy a vádlott a kábítószerből mekkora mennyiséget szánt saját fogyasztásra és mennyit értékesített. Álláspontja szerint az általa írásban kifejtettek alapján védeence terhére a társtetteséget sem lehet megállapítani. Kiemelte, hogy I.r. vádlott oly mértékben működött együtt a hatósággal, amely nyomatékos enyhítő voltára tekintettel tükröződnie kellene a bíróság által alkalmazott joghátrányban is. Álláspontja szerint az adott ügyben

a büntetés kiszabása során nem a középértékből kellene kiindulni. Indítványozta, hogy az ítélet tábla védeence tekintetében az enyhítő körülmények nagy számára figyelemmel az elsőfokú bíróság által alkalmazottnál jóval enyhébb büntetést szabjon ki.

A II.r. és VII.r. vádlottak védője szintén fenntartotta a fellebbezésének indoklásában írtakat. II.r. vádlott vonatkozásában előadta, hogy a tényállás elfogadása mellett nem ért egyet a bünszövetség megállapításával, a tényállásban nem szerepelnek azok a tények, amelyek alapul szolgálnának annak megállapíthatóságára, hogy az I.r. és a II.r. vádlott előzetesen megállapodtak volna bűncselekmények szervezett elkövetésében. Erre nézve bizonyítás felvétele nem történt, és a tényállás sem tartalmaz ténymegállapítást. Mindezek alapján indítványozta II.r. vádlott bűnösségének megállapítását a kábítószer kereskedelem alapesetében és a bünteteskiszabási körülmények ismételt megvizsgálásával a kiszabott szabadságvesztés jelentős enyhítését az enyhítő szakasz alkalmazásával oly mértékben, hogy a reintegrációs őrizet is alkalmazható legyen.

A VII.r. vádlottal kapcsolatban ugyancsak fenntartotta az írásban kifejtetteket. Álláspontja szerint a 3/a. tényállási pont részben felderítetlen, csupán közvetett bizonyítékok álltak rendelkezésre. Kifejtette, hogy nem igazolható kétséget kizáróan, hogy az I.r. vádlott a III.r. vádlotton keresztül a VII.r. vádlottól szerezte be a 100 gramm hasist. Rámutatott arra, hogy tényként valóban megállapítható, hogy a vádlottak között volt telefonos kapcsolattartás, azonban ebből nem következik az, hogy minden esetben kábítószerről beszéltek egymással, így ezt ítéleti bizonyossággal nem lehet megállapítani. A védeence bankszámlájára átutalt 10.000 Ft vonatkozásában szintén feltételezés az, hogy kábítószer ellenértéke volt, az elsőfokú bíróság ezt nem tudta tényekkel alátámasztani. Véleménye szerint az általa korábban írásban és szóban előadottak alapján VII.r. vádlott esetében sem állapítható meg a bűncselekmény bünszövetségben történő elkövetése.

A 3/d. tényállási pont tekintetében védeence beismerte a bűncselekmény elkövetését. Erre valamint VII.r. vádlott büntetlen előéletére, fiatal felnőtt korára, valamint a kábítószer hatóanyag tartalmára a kiszabott büntetés enyhítését indítványozta oly mértékben, hogy az ne haladja meg az 5 évet, mivel akkor igénybe vehetné a reintegrációs őrizetet. Kérte továbbá a VII.r. vádlottal szemben alkalmazott pénzbüntetés mérséklését is az anyagi viszonyaira figyelemmel.

III.r. vádlott védője perbeszédében kifejtette, a tényállást megalapozottnak tartva fellebbezésük enyhítésre irányul. Rámutatott arra, az elsőfokú bíróság lehetőséget látott arra - és indoklásában ki is tért erre -, hogy védeencevel szemben fegyház fokozat helyett börtönt alkalmazzon, azonban tévedett, mivel védeence nem a kábítószeres cselekmény súlyosabban minősülő alakzatát valósította meg, mely esetben a szabadságvesztés végrehajtási fokozata szerint valóban fegyház, hanem a Btk.176.§ (1) bekezdésében meghatározott kábítószer kereskedelem büntetést, amelyhez kapcsolódó szabadságvesztés végrehajtási fokozat a börtön. Álláspontja szerint ezért az elsőfokú bíróság büntetés kiszabásának keretében megnyilvánuló szándékára figyelemmel megnyílik a lehetőség a büntetés enyhítésére, annak érdekében, hogy a speciális prevenció is érvényesüljön, ugyanis ilyen súlyú büntetés mellett védeence elveszítené annak a lehetőségét, hogy párkapcsolatot alakítson ki, szakképesítést szerezzen és elhelyezkedjen. Védeence hibát követett el, beismerte bűnösségét. Álláspontja szerint az enyhítő körülmények nagy számára tekintettel a kiszabott büntetés aránytalanul súlyos, téves jogszabályértelmezés folytán nem is azt a bünteteskiszabási elvet alkalmazta az első fokú bíróság, amelyet kellett volna, ezért lényegesen enyhébb büntetés kiszabását indítványozta a felfüggesztés lehetőségének megfontolása mellett. A pénzbüntetés kiszabását nem találta indokoltnak a védő.

A IV.r. vádlott védője a korábbi védői fellebbezést fenntartva elsődlegesen védence felmentését, másodlagosan a kiszabott büntetés enyhítését indítványozta. Rámutatott arra, hogy véleménye szerint a tényállás megalapozatlan, mivel egyrészt az általa megnevezett tanúk meghallgatása nélkül védence vallomásának alátámasztása nem került sor, ugyanis ők tudták volna megerősíteni, hogy nem igazi drogról volt szó, „kamu” marihuána eladására került sor, másrészt nem került bizonyításra, hogy a házkutatáskor lefoglalt por védence nem korábbi büntető ügyéhez kapcsolódott. Álláspontja szerint téves a minősítés, mivel védence esetében a bünszövetség nem állapítható meg, a tényállásban nem található erre nézve adat. Az enyhítésre irányuló másodlagos kérelme vonatkozásában rámutatott arra, hogy az alkalmazott joghátrány eltúlzott, súlyos, nem felel meg a törvényben megfogalmazott büntetési céloknak.

Az V.r. és XI.r. vádlottak védője az írásbeli beadványával egyezően terjesztette elő indítványát. V.r. vádlott vonatkozásában az ügyészség által indítványozott további bűncselekmény megállapítását nem tartotta indokoltnak, így az erre irányuló indítvány elutasítását kérte. Védőtársaihoz hasonlóan kifejtette, hogy az adott ügyben a bünszövetség nem állapítható meg, ezért csupán a kábítószer-kereskedelem alapesete róható az V.r. vádlott terhére. Erre, továbbá az enyhítő körülmények nagy számára, többek között az időmúlásra, védence tényfeltáró, beismerő vallomására, megbánó magatartására, más bűncselekmények felderítésében a hatóságokkal történő együttműködésére, családi körülményeire, valamint arra, hogy szakított a korábbi életformájával, lényegesen enyhébb büntetés kiszabását indítványozta, az elsőfokú bíróság által kimondott minősítés mellett pedig enyhítő szakasz alkalmazásával kérte a joghátrány megállapítását.

XI.r. vádlott tekintetében arra mutatott rá, hogy tartósan Németországban dolgozik a védence, fontos számára a külföldi munkahelye, ezért pénzbüntetés kiszabását indítványozta vele szemben a közérdekű munka helyett.

VI.r. vádlott védője fenntartotta az eltérő minősítés megállapítására, illetőleg az enyhítésre irányuló fellebbezését az írásban kifejtetteknek megfelelően. Álláspontja szerint védence és V.r. vádlott közötti kapcsolat alapján a bünszövetség nem állapítható meg figyelemmel arra, hogy ahhoz egy magasabb szervezettség szükséges, mint ami a vádlottak között volt. Erre tekintettel a kábítószer-kereskedelem alapesete állapíthat meg védence terhére amelyre valamint az enyhítő körülmények túlsúlyára akár az enyhítő szakasz alkalmazásával is indokolt a büntetés enyhítése.

VIII.r. vádlott védője a fellebbezését fenntartva arra hivatkozott, hogy védence által megvalósított cselekmény nem klasszikus bűnsegédi magatartás. Amiért mégis elkövette az az volt, hogy barátság fűzte I.r. vádlotthoz és jó ismerőse volt **D.D.**nek. Az elsőfokú bíróság által a büntetés kiszabása során figyelembe vett enyhítő körülményeket kiegészítette azzal, hogy védence letartóztatása előtt rendesen végezte iskolai tanulmányait, érettségi előtt állt, szándéka eshetőleges volt, a terhére megállapított kábítószer hatóanyag tartalma alig haladta meg a jelentős mennyiséget. Minderre tekintettel, a tettarányosság és a belső arányosság követelményeinek szem előtt tartásával védenccével szemben a kiszabott büntetés enyhítését kérte.

A IX.r. vádlott védője a törvényi szabályozásra figyelemmel a pártfogó felügyelet kötelező alkalmazása tekintetében egyetértett az ügyési indítvánnyal.

Az utolsó szó jogán I.r., II.r., III.r., V.r., VI.r., VII.r., VIII.r. és XI.r. vádlott csatlakoztak a védőik által előadottakhoz, azzal, hogy megbánták a bűncselekmények elkövetését.

Az ítélet tábla a fellebbezésekre tekintettel az első fokú ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt a Be. 590.§ (1) bekezdése alapján - figyelemmel az 590.§ (9) bekezdésére írtakra - bírálta felül.

A felülvizsgálat során nem észlelt olyan eljárási szabálysértést amely az ítélet hatályon kívül helyezését eredményezte volna, ekként az érdemi felülvizsgálat lefolytatható volt.

Az ítélet tábla megállapította, hogy az első fokú bíróság az eljárási szabályok betartása mellett megfelelő körben folytatta le a bizonyítási eljárást. Az ügy eldöntéséhez szükséges bizonyítékokat beszerezte, tartalmukat értékelte.

Az első fokú bíróság eljárása keretében széleskörű bizonyítást folytatott le, a bizonyítási indítványok elutasítását megindokolta, a tényállás megállapításakor részletesen elemezte a vádlottak nyomozás és bírósági eljárás során tett vallomásait, ezeket összevetette egymással, az eltérések okát megkísérelte tisztázni és számot adott arról, hogy az eltérő vallomások közül, melyiket miért fogadta el, vagy vetette el. Értékelte a tanúk nyilatkozatait az igazságügyi vegyészszakértő, toxikológiai szakértő és orvosszakértő által adott szakvéleményeket, a nyomozás és a bírósági eljárás során keletkezett és becsatolt okirati bizonyítékokat köztük az SMS váltásokat, private note beszélgetések tartamát, facebook üzeneteket is, mérlegelő tevékenysége logikai hibáktól mentes. A tényállásból megállapítható a terheltek közötti kapcsolatrendszer, követhető, hogy ki, mikor, hol milyen mennyiségű és hatóanyag tartalmú kábítószerrel adott el vagy vásárolt, illetve fogyasztott.

Az első fokú bíróság részletesen elemezte valamennyi vádlottnak a nyomozás és a bírói szakban tett vallomásait.

I.r. vádlott tekintetében az első fokú bíróság rámutatott arra, hogy az eljárás során mindvégig tényfeltáró, a bűnösségére is kiterjedő beismerő vallomást tett, együttműködő volt a hatóságokkal. Részletesen elemezte a tényállás alapjául szolgáló 2016. április 30. napján foganatosított gyanúsított kihallgatása során tett vallomását, melyben pontosította az elfogását követően tett beismerő vallomását, időrendi sorrendben megnevezte azon személyeket akikkel a kábítószer kereskedelem során kapcsolatba került akár vevőként, akár eladóként. Így többek között megjelölte, III.r. vádlottat, akit A.A. révén ismert meg, kitért a vele kötött üzletekre továbbá arra is hogy kapcsolatuk részben elszámolási vita, részben a kábítószer rossz minősége miatt szakadt meg. Részletesen foglalkozott vallomásaiban V.r. vádlottal folytatott kapcsolatával. Ebben a körben kitért VI.r. vádlott szerepére, valamint arra is, hogy A.A.on keresztül miként ismerkedett meg VII.r. vádlottal mint azon személlyel akitől III.r. vádlott korábban beszerezte a kábítószerrel. A törvényszék indokolásában számot adott arról, hogy miért fogadta el helytállónak a vádlott fenti vallomását, ugyanis az teljes mértékben összhangban volt a híváslisták adataival, az üzenetváltásokkal, II.r. és III.r. vádlottakkal történő szembesítések eredményével, továbbá a vádlott-társak vallomásaival, az egyéb okirati bizonyítékkal is.

Az első fokú bíróság részletesen elemezte I.r. vádlottnak a bírói szakban írásban benyújtott vallomását, melyben pontosította a nyomozás során tett vallomását mind a vásárlásai, mind az eladásai tekintetében. A törvényszék ezt a vallomását összevetette a vádlott korábbi nyilatkozataival és a rendelkezésre álló egyéb bizonyítékkal és megállapította, hogy, azokkal és önmagával is ellentmondásos, az eltérések okát a vádlottnak nem sikerül elfogadható módon megindokolnia, így az elsőfokú bíróság helytállónak a vádlott nyomozás során tett vallomásait vette alapul a tényállás megállapításakor.

II.r. vádlott szintén tényfeltáró, a bűnösségére is kiterjedő beismerő vallomást tett a nyomozás során, amely megegyezett I.r. vádlottnak a nyomozás során tett vallomásával. Eltérés csupán az I.r. vádlott által tanú ltól beszerzett marihuánából vásárolt kábítószer mennyiségére vonatkozott. A törvényszék indoklásában számot adott arról, hogy a tényállás alapjául miért I.r. vádlott nyomozás során tett második vallomást fogadta el. II.r. vádlott vallomásának azon részét is elfogadta a bíróság, amely arra vonatkozott, hogy kábítószer vásárlás okából kapcsolatban volt ugyan IV.r. vádlottal azonban lakásán nem járt I.r. vádlottal. Vallomásának ezen részét I.r. vádlott is alátámasztotta IV.r. vádlott vallomásával szemben.

III.r. vádlott vonatkozásában a törvényszék - figyelemmel VII.r. vádlott és III.r. vádlott között lebonyolított SMS és Facebook üzenetek tartalmára, a híváslista adataira - helytállóan, a nyomozás során tett második gyanúsítottai vallomását fogadta el az ítéleti tényállás megállapítása során, mivel ez áll összhangban az egyéb bizonyítékkal.

IV.r. vádlott tagadta, hogy bűncselekményt követett volna el. Többször módosította a vallomását. A nyomozás során kezdetben tagadta azt, hogy bármilyen módon kábítószerrel adott volna el. Vallomását később úgy pontosította, hogy valóban volt üzleti kapcsolata I.r. vádlottal, azonban részére nem kábítószerrel adott el, hanem a gyógyszerárban vásárolt fehérmályva teát. Erre vonatkozóan már az elsőfokú eljárás során kérte **B.B.** tanukénti kihallgatását, melyet védőjével együtt a másodfokú eljárás során is előterjesztett. Az elsőfokú bíróság IV.r. vádlott cselekvőségének megállapítása során értékelte a bizonyítékokat és megfelelő érvekkel utasította el a tanú ismételt kihallgatására tett indítványt, melyet az ítélet tábla teljes mértékben osztott, és nem látta indokoltnak a tanú másodfokú eljárás keretében történő meghallgatását. VII. rendű vádlott neve IV.r. vádlott előadta, hogy a házkutatás során nála talált AB FUBINACA hatóanyag tartalmú port az internetről rendelte évekkel korábban saját fogyasztásra, amely az akkor legális volt, az, még a korábbi kábítószeres ügyéből maradt nála, és a korábban nála tartott házkutatás során nem találta meg a rendőrség. A védelem e körben kérte **C.C.** kihallgatását és rámutatott arra, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás felderítetlen. Ezt az álláspontot az ítélet tábla nem osztotta, hisz a vádlotti védekezés ellenőrzésére a bíróság beszerezte a hivatkozott büntetőügy iratait, amelyek azonban nem igazolták IV.r. vádlott vallomását, melyet **C.C.** nyilatkozata sem tudott volna alátámasztani. Ezzel egyetértve az ítélet tábla sem tartotta indokoltnak a megjelölt személy meghallgatását.

V.r. vádlott a kezdeti tagadást követően harmadik nyomozati vallomásában tényfeltáró, bűnösségére is kiterjedő vallomást tett. Elismerte, hogy 2015. novemberétől 7 alkalommal vásárolt 30-30 gramm marihuánát egy csopaki személytől. Megjelölte vevőiként I.r., VI.r. és X.r. vádlottakat. Ezzel egyezően tett vallomást I.r. és VI.r. vádlott is. Eltérés a vallomásokban annyiban volt, hogy V.r. vádlott azt tagadta, hogy két alkalommal a VI.r. vádlottnak nagyobb mennyiségű kábítószerrel adott volna. A törvényszék indokát adta, hogy e vonatkozásban miért az I.r. és a VI.r. vádlott vallomásait fogadta el, mely értékkel az ítélet tábla egyet értett.

VI.r. vádlott túlnyomórészt elismerte a terhére rótt bűncselekmények elkövetését, a 2016. áprilisában történő vásárlás tekintetében vallomása egybecsengett I. r. vádlott tényállás alapjául szolgáló vallomásával és a híváslisták adataival, a 2015. novemberében történő kábítószer megszerzésével összefüggésben V., VI. és I.r. vádlott kapcsolata vonatkozásában mind a kábítószer mennyisége, mind a vásárlás körülményei, mind az ár tekintetében az elsőfokú bíróság a bizonyítékok helytálló értékelését követően ugyancsak I.r. vádlottnak a nyomozás során tett második vallomására alapítva állapította meg a tényállást.

VII.r. vádlott az eljárás bírói szakaszában felelősségét részben elismerte I.r. vádlott bírósági eljárás során „pontosított” vallomásával egyezően. Az elsőfokú bíróság számot adott arról, hogy VII.r. vádlott vallomást miért nem fogadta el és I. vádlott nyomozás során tett vallomására, III.r. vádlott vallomására, a híváslisták adataira figyelemmel helytállóan állapította meg, hogy I., II. és VII.r. vádlottak között a kábítószer kereskedelem vonatkozásában jól bejáratott, a kábítószer rendszeres adás-vételére irányuló előzetes megállapodáson alapuló előzetesen egyeztetett kapcsolat állt fenn.

VIII.r. vádlott végig az eljárás során tényfeltáró, bűnösségre is kiterjedő beismerő vallomást terjesztett elő, amely teljes mértékben megfelelt az I.r. vádlott által a második kihallgatásakor előadottnak és tanú 1 tanúvallomásának. Így tehát VIII.r. vádlott közvetítői szerepe, cselekvősége is aggálytalanul megállapítható volt.

Fk. IX.r. vádlott elismerte a terhére rótt bűncselekmény elkövetését, melyet alátámaszt I.r. vádlott vallomása.

XI.r. vádlott az eljárás során tényfeltáró, beismerő vallomást tett, amely egybecseng II.r. vádlott vallomásával.

A kábítószer hatóanyag tartalmának meghatározásakor, a bíróság két módszert követett. A lefoglalt kábítószeretek tekintetében vegyészszakértői vélemény állt rendelkezésre, annak megállapításai tehát nem vitathatóak. Töretlen a bírói gyakorlat atekintetben - függetlenül attól, hogy ezek becsült értékek-, hogy a le nem foglalt kábítószeretek esetében a BSZKI által kiadott segédlet adatai közül -az in dubio pro reo elv szem előtt tartásával - az adott elkövetési évre vonatkozó legalacsonyabb mennyiséggel kell számolni. Ennek elvégzése a bíró feladata, melynek az elsőfokú bíróság megfelelően eleget tett.

Az I.r. vádlott védője, kifogásolta, hogy a 3/c. tényállási pont tekintetében a bíróság a le nem foglalt kábítószer hatóanyag tartalmának megállapításakor a lefoglalt kábítószer tekintetében készült szakértői vélemény adatait vette figyelembe. Az ítéletábra tekintettel az azonos beszerzési forrásra, a vásárlások közötti szoros időbeli kapcsolatra osztotta az elsőfokú bíróság azon álláspontját, hogy az adott esetben a szakértői vélemény eredményei alkalmazhatók.

A fentiek alapján az ítéletábra megállapította, hogy az elsőfokú bíróság helyes mérlegelést követően megalapozott tényállást állapított meg, az csupán VI. r. vádlott vonatkozásában -a becsatolt iratok tartalmára figyelemmel - a Be.593.§ (1) bekezdés a./ pontja alapján a személyi rész tekintetében szorul annyiban pontosításra, hogy VI. r. vádlott gépi forgácsoló szakképzettséggel rendelkezik, 2017. szeptemberében beiratkozott a Szakgimnáziuma Szakközépiskolája és Kollégiuma kettő éves kishajóépítő-karbantartó képzésére, melyből egy félévet sikeresen elvégzett.

Pontosítandó továbbá nyilvánvaló elírás miatt a 9/a. tényállási pontban rendűsége, aki az eljárás V.r. vádlottja.

A fenti pontosításokkal a tényállás mentes a Be. 592.§ (2) bekezdésében írt hibáktól, a tényállás a bizonyítás anyagának megfelelő, így az ítéletábra is e tényállásra alapította a határozatát a Be. 593.§ (3) bekezdése alapján.

Az első fokú bíróság okszerűen következtetett I.r., II.r., III.r., IV.r., V.r., VI.r., VII.r., VIII.r., fk. IX.r. és XI.r. vádlottak bűnösségére, és a terhükre megállapított bűncselekményeket is döntően törvényesen minősítette.

Az irányadó tényállás alapján helyesen vont le következtetést az első fokú bíróság - figyelemmel a kábítószerrel visszaélés bűncselekménye megvalósulásának kritériumairól szóló 1/2007. Büntető jogegységi határozatra -, hogy a Btk. 176.§ (1) bekezdés IV. fordulatóban meghatározott kereskedéssel elkövetett kábítószer-kereskedelem büntettét valósította meg az I.r., II.r., III.r., IV.r., V.r., VI.r. és VII.r. vádlott társtettesként, a VIII.r. vádlott pedig bűnsegédként vett részt a bűncselekmény elkövetésében.

Rendkívül részletesen levezette a törvényszék, hogy milyen tények, körülmények támasztják alá ezt a minősítést az érintett vádlottak vonatkozásában. Kifejtette, hogy I-VIII.r. vádlottak tevékenysége már a kábítószer beszerzésekor arra irányult, hogy ezt a mennyiséget részben vagy egészben haszonnal tovább értékesítsék. A vádlottak egy részének ez pénzkereseti forrása volt, különösen I.r. vádlottnak. Többen viszont csak annyi haszonra akartak szert tenni, ami a saját kábítószer fogyasztásuk költségét fedezi. Rámutatott a törvényszék a vádlottak közötti kapcsolatrendszerre, egyenként rögzítve, hogy kinél milyen magatartás támasztja alá a kábítószer kereskedés minősítését.

Az ítéletábra álláspontja szerint helytálló volt az első fokú bíróság azon megállapítása, hogy egyes vádlottak terhére a bünszövetségben történő elkövetést is rótták. A bünszövetségről szóló IV. számú Büntető Elvi Döntés értelmében a bünszövetség megállapításának helye van, ha két vagy több személy akár ugyanolyan, akár különböző jellegű bűncselekmények szervezett elkövetésében előzetesen megállapodik, és ennek alapján követnek el bűncselekményeket. Az ítéletábra álláspontja szerint is kétséget kizáróan szervezett elkövetésről van szó adott ügyben, ahol előzetes megállapodás alapján a kábítószer beszerzéstől kezdve a kábítószernek a végfogyasztókig való eljuttatásában több személy olyan összehangoltan működött együtt, amely a bünszövetségben való elkövetést alátámasztotta. Az előzetes megállapodás - mint a szervezett elkövetés egyik eleme - olyan, a jövőben megvalósítandó bűncselekmények elkövetésére irányuló elhatározást jelent, amely a jogvéde érdekei ellen támadó erők viszonylag magasabb fokú szervezettségét, az elkövetők következetességét, a végrehajtás egyes jelentősebb körülményeiben, módoszataiban megnyilvánuló tervszerűséget is felöllelheti. A bünszövetségben történt elkövetés megállapítását nem zárja ki, ha az elkövetők úgy valósítanak meg több bűncselekményt, hogy azok természetes egységbe tartoznak. A bünszövetség tekintetében is nagyon részletes és alapos indokolást tartalmaz a törvényszék ítélete, amellyel az ítéletábra mindenben egyetértett. Helytálló az arra vont következtetés, hogy maradéktalanul megvalósultak a bünszövetség törvényben előírt feltételei.

Konkrétan I.r., II.r., IV.r., V.r., VI.r., VII.r. esetében állapította meg a törvényszék a bünszövetséget.

A magasabb szervezettségi fokot feltételező elkövetés I.r. vádlott esetében, aki II.r. vádlottal folyamatosan kapcsolatban állt, és mindketten tisztában voltak azzal, hogy továbbértékesítésre kerül a kábítószer. Ezt kétségtelenül előzetes megállapodás előzte meg. IV.r. vádlott vonatkozásában ugyancsak megállapítható a bünszövetség, hiszen az I.r. vádlottal előzetesen megállapodtak a köztük létrejövő üzleti kapcsolat részleteiről, és történt vásárlás is. A IV.r. vádlott szintén tudta, hogy az I.r. vádlott mivel foglalkozik, ezt igazolja az is, hogy a veszprémi parkolóban történő megállapodást két vásárlás követte, illetve a IV.r. vádlott ajánlott extasy tablettákat még egy alkalommal, amit az I.r. vádlott azonban nem fogadott el. V.r. és VI.r. vádlottak tekintetében ugyancsak részletes elemzés található az első fokú ítélet indokolásában, hogy miként kapcsolódik a tevékenysége a VI.r. és az I.r. vádlottéhoz. Megállapítható az is, hogy VII.r. és az I.r. vádlottak vonatkozásában is túlmutat a köztük lévő kapcsolat az egyszerű társas elkövetésen, és maradéktalanul megvalósultak a bünszövetség kritériumai.

Ekként az említettek szerint a bünszövetség minden eleme egyértelműen felismerhető, hiszen a fent nevezett vádlottak között létrejött megállapodásnak megfelelően huzamosabb ideig történtek vásárlások, rendszeresen tartották egymással a kapcsolatot, személyesen, telefonon, sms, e-mail,

Facebook üzenetek által. Kétségtelenül bizonyítható, miként történt a kábítószer értékesítése, milyen módon, felállásban került sor a szervezett elkövetésre. Nyomon követhető volt a kábítószer útja, megállapodásuknak megfelelően tevékenységüket összehangoltan végezték.

Foglalkozott azzal is, hogy a törvény szubszidiárius bűncselekményként kezeli a fogyasztást, így I.r.-VIII.r. vádlottak esetében, figyelemmel a súlyosabb bűncselekmény elkövetésére, a Btk. 178.§ (6) bekezdése szerinti bűncselekmény nem volt megállapítható. Erre tekintettel sem találta indokoltnak az ítéletábra I.r. vádlott védőjének védenca kábítószer szokásainak tisztázása érdekében bizonyítás felvételét.

V.r. vádlott vonatkozásában azonban tévedett a minősítést illetően a törvényszék. A tényállásban rögzítésre került, hogy 2015. novemberétől 2016. áprilisáig kábítószer fogyasztott és azzal kereskedett, illetve ezt követően 2017. május 31. napján szintén fogyasztott kábítószer, emellett csekély mennyiséget saját fogyasztás céljából tartott magánál. Mivel a kereskedelem és a fogyasztás közötti szubszidiaritás csak egyidejű elkövetés esetén érvényesülhet, az V.r. vádlottnál viszont az elkövetési idő nem azonos időszakra esik, a két cselekmény között több mint egy év telt el, a fennálló körülmények halmazati értékelést tesznek szükségessé.

A fentiek alapján megállapította az ítéletábra, hogy V.r. vádlott cselekménye a Btk. 178.§ (6) bekezdésében meghatározott kábítószer birtoklása vétségének is minősül.

A büntetés kiszabásánál irányadó körülményeket döntően feltárta az első fokú bíróság. További súlyosító körülmény - osztva az ügyészi álláspontot - valamennyi vádlott vonatkozásában a kábítószeres bűncselekmények elszaporodottsága, az I.r. vádlott esetében a bűnszövetségben történő elkövetés, míg a IX.r. vádlottnál - mivel az elkövetéskor fiatalos volt - a büntetlen előélete nem enyhítő körülmény.

Az alkalmazott joghátrányok az ügyészi álláspont szerint méltányosak, a védelem ezzel szemben enyhítést kért.

I.r. és VIII.r. vádlottak esetében a büntetési tétel 5-20 évig, vagy életfogytig tartó szabadságvesztés (középérték 12,5 év), II.r., IV.r, VI.r. és VII.r. vádlottaknál 5-10 év(középérték 7,5 év), V.r, vádlott esetében, a halmazatra tekintettel 5-12 év,(középérték 8,5 év) III.r. vádlottnál 2-8 év(középérték 5 év). Fk. IX.r. és XI.r. vádlottnál 2 évig terjedő szabadságvesztés. I.r. és VIII.r. vádlott cselekményeinek a tárgyi súlya kiemelkedő a kábítószer jelentős mennyisége miatt, míg az alapeseti mennyiségre tekintettel valamivel alacsonyabb, de még így is jelentős a tárgyi súly a többi terhelt esetében, kivéve a két, csak kábítószer fogyasztás miatt felelősségre vont vádlottat.

Az ítéletábra álláspontja szerint valóban több nyomatékos súlyosító körülmény állapítható meg a vádlottak terhére, ugyanakkor számos enyhítő körülmény a terheltek javára írható melyeket az elsőfokú bíróság feltárt és döntésének meghozatalakor helyesen értékelt. A feltáró jellegű beismerő vallomások jelentősége kiemelendő, különösen az I.r. vádlottnál, aki közreműködésével leginkább segítette a hatóságok munkáját. A vádlottak terhére szóló tényezőket sem lehet azonban figyelmen kívül hagyni, tehát a már említettek szerint a bűncselekmények tárgyi súlyát, jellegét, a bűnszövetség létrejöttét, és többeknél a hosszabb időn át tartó elkövetés. Összességében úgy ítélte meg az ítéletábra, hogy az első fokú bíróság helyesen értékelte a büntetéskiszabási tényezőket, a középértéket el nem érő büntetések megfelelőek, a bűncselekmény tárgyi súlyával, az elkövetők társadalomra veszélyességével összhangban állnak, egyéniesítettek, a belső arányosság követelményének megfelelnek és alkalmasak a büntetési célok kifejezésére. A másodfokú eljárásban olyan ok nem merült fel, amely a büntetések mérséklését indokolná. A törvényi középértéktől való jelentősen lefelé történő eltérést a végrehajtandó büntetések tartamának meghatározásakor szintén megindokolta a törvényszék, illetőleg VIII.r. vádlottnál az enyhítő szakasz Btk. 82.§ (2) bekezdés b./ pontja szerinti alkalmazását. III.r. vádlott vonatkozásában helytállóan hivatkozott arra a védelem, hogy a vádlott terhére megállapított bűncselekmény miatt kiszabott szabadságvesztés

végrehajtási fokozata börtön, így ennek alkalmazásához nem szükséges az egyel enyhébb fokozat megállapítására vonatkozó jogszabály helyek felhívása mint ahogy ezt az elsőfokú bíróság határozatának indokolásában megtette, önmagában azonban ez a tévedés nem indokolja a vádlottal szemben kiszabott büntetés enyhítését.

A IX.r. vádlottal szemben alkalmazott próbára bocsátás, a IX.r. vádlottnál pedig a közérdekű munka arányos. Ez utóbbitól nem lehet eltekinteni a IX.r. vádlott külföldi munkavállalására tekintettel sem, mert enyhébb joghátrány súlytalan lenne.

V.r. vádlott vonatkozásában a vele szemben első fokon alkalmazott joghátrányokat halmazati büntetésnek kell tekinteni a Btk. 81.§ (1)-(4) bekezdése alapján.

Az ítélet tábla sem találta indokoltnak pénzbüntetés kiszabását a III.r. és a VI.r. vádlottal szemben a személyi körülményeiket mérlegelve, ahogy azt tette a törvényszék is. Osztotta tehát a másodfokú bíróság a törvényszék ezzel kapcsolatos álláspontját, hogy a büntetés alkalmazásának valamennyi törvényi előfeltétele nem áll fenn.

A Btk. 119.§ (1) bekezdés b./ pontja alapján megállapította az ítélet tábla, hogy fk. IX.r. vádlott pártfogó felügyelet alatt áll a próbára bocsátás alatt a törvény kötelező rendelkezése folytán.

Az elfogadott tényállás alapján a vagyonekbevételek összegét az I.r. és II.r. vádlott vonatkozásában számolási hiba miatt pontosította az ítélet tábla. A VI.r. vádlott vonatkozásában viszont mellőzte az ítélet tábla a vagyonekbevételekre vonatkozó rendelkezést, mivel az elsőfokú bíróság nem állapított meg VI.r. vádlott vonatkozásában olyan tényállást, mely szerint a kábítószer haszonra tett volna szert.

A bűnjelkekről szóló rendelkezés részben hiányos, ahogy azt a fellebbezési főügyészség is észlelte. Helyesen akként szól a vagyonekbevételek és a vádlottakat terhelő büntető költség biztosításának visszatartására vonatkozó rendelkezés (Be. 323.§ (1) bekezdés) a vádlottaktól lefoglalt készpénz és egyes ingóságok vonatkozásában, hogy a vádlottak részére történő kiadás előtt (Be. 321.§ (1) bekezdés) a lefoglalásukat meg kell szüntetni a Be. 320.§ (1) bekezdése alapján és részükre ki kell adni.

Az ítélet tábla a IV.r. és az V.r. vádlottak őrizetbe vételének időpontját az iratok alapján helyesbítette.

Rögzítette a IX.r. vádlott pontos születési idejét, és édesanyja nevét.

Mindezek alapján a másodfokú bíróság a Veszprémi Törvényszék 12.Fk.673/2017/41. számú ítéletét a rendelkező részben írtak szerint részben megváltoztatta a Be. 606.§ (1) bekezdése alapján, míg egyebekben a fellebbezéssel érintett valamennyi vádlott vonatkozásában a Be. 605.§ (1) bekezdése értelmében helyben hagyta.

A Btk. 92.§ (1), (2) bekezdés alkalmazásával az I.r., II.r., III.r., V.r., VI.r. VII.r. és VIII.r. vádlottak vonatkozásában az első fokú ítélet kihirdetésétől a másodfokú határozat kihirdetéséig eltelt időt beszámítani rendelte a kiszabott szabadságvesztés büntetések tartamába.

A másodfokú eljárásban a kirendelt védők közreműködése folytán felmerült büntető költség viseléséről szóló rendelkezés a Be. 574.§ (1) bekezdésén és a Be. 613.§ (1) bekezdésén alapul.

Győr, 2018. szeptember 19.

Dr.Zólyomi Csilla sk.
a tanács elnöke

.Csák Csilla sk.
előadó bíró

.Németh Balázs sk.
bíró

Záradék:

Ez az ítélet és ezáltal a Veszprémi Törvényszék 2018. február 23. napján kelt 12.Fk.673/2017/41. számú ítéletének meg nem változtatott része I.r., II.r., III.r., IV.r., V.r., VI.r., VII.r., VIII.r., fk.IX.r. és XI.r. vádlott vonatkozásában a mai napon jogerőre emelkedett.

Győr, 2018. szeptember 19.

.Zólyomi Csilla sk.
a tanács elnöke